

Juleaften d. 24. december 2020

Salmer:

94: Det kimer nu til julefest

104: Et barn er født i Betlehem

121: Dejlig er jorden

Prædikentekst: Lukasevangeliet 2,1-14

Og det skete i de dage, at der udgik en befaling fra kejser Augustus om at holde folketælling i hele verden. Det var den første folketælling, mens Kvirinius var statholder i Syrien. Og alle drog hen for at lade sig indskrive, hver til sin by. Også Josef drog op fra byen Nazaret i Galilæa til Judæa, til Davids by, som hedder Betlehem, fordi han var af Davids hus og slægt, for at lade sig indskrive sammen med Maria, sin forlovede, som ventede et barn. Og mens de var dér, kom tiden, da hun skulle føde; og hun fødte sin søn, den førstefødte, og svøbte ham og lagde ham i en krybbe, for der var ikke plads til dem i herberget. I den samme egn var der hyrder, som lå ude på marken og holdt nattevagt over deres hjord. Da stod Herrens engel for dem, og Herrens herlighed strålede om dem, og de blev grebet af stor frygt. Men englen sagde til dem: »Frygt ikke! Se, jeg forkynder jer en stor glæde, som skal være for hele folket: I dag er der født jer en frelser i Davids by; han er Kristus, Herren. Og dette er tegnet, I får: I skal finde et barn, som er svøbt og ligger i en krybbe.« Og med ét var der sammen med englen en himmelsk hærskare, som lovpriste Gud og sang: »Ære være Gud i det højeste og på jorden! Fred til mennesker med Guds velbehag!«

Det er træls, når noget bliver væk. Mine hjemmesko bliver jævnligt væk. Jeg har nogle gange tænkt over, hvor stor en del af mit liv jeg mon egentlig bruger på at lede efter mine hjemmesko. Det er blevet til nogle timer, efterhånden.

Det kan også være ord eller navne, som er blevet væk, helt glemt. Siden tirsdag d. 8. december har jeg ikke kunnet komme i tanke om, hvad en bestemt potteplante hedder på latin. Jeg har brugt navnet mange gange, jeg ved det er her inde et sted. Det er bare noget langsomt om at dukke op.

Det kan også være glæden, håbet eller livsmodet, som er forsvundet. Det tror jeg, vi er mange som mærker i højere eller mindre grad i den her sære tid. Det er blevet væk. Vi håber, det kommer igen.

Og sådan er det ofte med de ting, der forsvinder. De fleste ting dukker trods alt op igen. Jeg finder altid mine hjemmesko. Jeg skal nok også komme på det latinske navn en dag, og hvis ikke, så søger jeg på nettet engang i februar. Og mon ikke vi alle sammen har håb om, at 2021 bliver et år med glæde og håb?

Derhjemme har vi en julesangbog med indspillede julesange. Den er fra Gyldendal. Danmarks største forlag. Fint produkt. Men der er alligevel nogle fejl på den. En af fejlene er på sangen ”Et barn er født i Betlehem”. Fejlen er ikke, at et ord eller et bogstav er blevet væk, nej, modsat. Der har sneget sig et ”s” for meget ind i ordet forvunden, så de to gode sangere synger ”forsvunden er nu al vor nød”. Det gamle danske ord forvunden er ikke kendt mere, og derfor læser mange næsten helt automatisk ordet forsvunden eller forsvundet stedet for.

Nåh ja, gør det så stor forskel, kan man spørge? Et ”s” fra eller til? Ordet forvunden betyder overvundet eller overstået. Det, man har været oppe imod, er nu væk og kommer ikke igen. Når noget er forsvundet, kan det godt komme igen, ja, det gør det vel ofte. Gør det nogen forskel om vores nød er overvundet eller forsvundet?

Hvis man er i husnød, gør det så nogen forskel, om man får lov at overnatte et par nætter på en vens sofa og ens hjemløshed forsvinder nogle dage, eller om man faktisk underskriver en uopsigelig lejekontrakt og får et fast sted at bo?

Hvis man er i pengesnød og har stor gæld, gør det så nogen forskel om truslen om fallit og konkurs er blevet trukket tilbage fra banken, man har fået ny levetid og pengeproblemer er lidt forsvundet eller om ens gæld er blevet betalt af en anden?

Hvis man er i havsnød og driver rundt på havet i redningsvest, gør det så nogen forskel, om vinden og bølgerne har lagt sig fuldstændig, skyerne er drevet væk og solen kommet, eller om bølgerne bare er forsvundet fra ens dårlige udsyn der i vandkanten med saltfyldte øjne?

Ja. Det gør en forskel. Der er forskel på om havsnød, pengesnød og husnød bare trækker lidt på afstand, forsvinder lidt, eller om de bliver forvunden, overvundet og ikke kommer igen.

Det gør en forskel om nøden er overvundet eller bare forsvundet.

I salmen synger vi: Forvunden er nu al vor nød,

os er i dag en frelser fød.

Halleluja. Halleluja.

Vores nød blev overvundet, da Jesus blev født. Hvilken nød, kan man spørge? Hvordan det, kan man med lige så god ret spørge.

Vores husnød blev overvundet. Bibelen fortæller om, at mennesket blev sendt ud af paradiset have på grund af ulydighed mod Gud. Ensomheden, synden og døden kom ind i verden. Gud sendte derfor sin søn til jord. Ikke bare for lige at kigge forbi og sige hej, men for at skabe et nyt varigt og tæt fællesskab. Et fællesskab med Gud. Et fællesskab mennesker imellem.

Jesus blev født, døde og opstod fra de døde og vendte tilbage til Gud. Han hev menneskeheden med sig tilbage til Gud. Han muliggjorde fællesskab mellem Gud og mennesker. Han gav os et nyt hjem. Et nyt hus. En dag skal vi bo sammen med Gud på den nye jord.

En dag kommer Jesus igen og gør alt klart, forener himmel og jord og skaber et sted, et godt sted, hvor vi skal bo for altid. Vores evige husnød forsvinder ikke bare et øjeblik her i juletiden, hvor vi måske særligt kan føle, at det med Jesus og tro, det giver mening. Nej, den er overvundet, for Jesus er gået i forvejen for at gøre det hele klart.

Indtil da, så nøjes vi med kirkens hus, Guds hus, hvor vi har fællesskab med hinanden. Den har stået i hundreder af år og står nok indtil den dag, Jesus kommer igen.

Hvad så med pengesnøden. Kan Jesus klare den? Man bliver ikke rig af at tro på Gud og gå i kirke. Men den gæld, vi har til Gud, den klarer Jesus. Jo ældre, jeg bliver, jo mere og mere husker jeg de gange i mit liv, hvor jeg ikke levede op til mit ansvar som et kærligt medmenneske. De gange, hvor min egoisme, stolthed og smålighed vandt over kærlighed, barmhjertighed og gavmildhed.

Gud kalder os til at leve gode liv, ja, han forventer det, for vi er skabt i hans billede, og Gud er hellig, perfekt og fejlfri. Vi stifter gæld til Gud, vi skylder mere og mere, for bunken af fejl, vi begår

og sår, vi forårsager, vokser sig større og større. Vi kan godt forsøge at glemme det. Så forsvinder tankerne om skyld og skam, i hvert fald for nogle øjeblikke.

Jesus viser dog en bedre vej. Han har betalt for alle vores fejl. Han har slettet alt vores gæld til Gud. Vores fejl, vores synd og skyld er overvundet. Det er besejret. Det skal ikke tynde os ned mere.

Og til sidst havsnøden. Når man er i havsnød, er man i fare for at dø. Vi går alle mod døden. Den kommer en dag. I Vinderslev Kirke har der været 4 begravelser inden for den sidste uge. Døden holder ikke ferie. Den er aktiv. Indimellem forsvinder den ud af vores tanker. Vi tænker, ubevidst, at det nok mest rammer de andre. Eller at vi har haft vores del af dødsfald i familien. Men døden forsvinder ikke bare af sig selv. Den skal overvindes.

Det lille barn i krybben voksede op til at blive en stor mand, som døde på korset, men også stod op af graven igen. Langfredags sorg varede kun to dage, så kom påskemorgens glæde. Døden er overvundet. Den stikker stadig. Den gør stadig ondt. Vi savner og sørger stadig. Men Jesus opstod, og vi skal en dag opstå sammen med ham til evigt liv.

Nøden er overvundet. Jesus får ikke bare ting til at forsvinde et øjeblik. Hans løsninger er evige. Det han gør, er varigt og holdbart. Derfor er der god grund til at synge halleluja mange gange. Og takke Gud for, at han overvandt vores nød.